

rigere tamen solent, citissiméque laterum dolore, cæterisque huiuscemodi vitii excipiuntur? An quòd multum humidum, cum refrigeratum est, in multù frigidum se conuertit, ita vt calorem superet naturalem: quæ autem sunt humidiora, eadem omnia naturæ calidiora occurrunt. Argumentum, quòd rebus externis calefcimus, non humescimus. Verùm si minù calida, quàm humida sint, accedet profectò, vt suâ caliditatem potiùs quàm humiditatem amittant. Humore igitur frigidò remanète, non sine causa vinolenti amplius rigenti, & vitia rigoris propria patiuntur. 7 Cur pueri cum natura sint calida, vinosi non sint, cum Scythas, & viros robustos, qui certè omnes habitu sunt calidiori, constat esse vinosos? An quòd viri non calidi solum, sed etiam sicci sunt: virilis etenim habitus talis est: pueri calidi sunt, & humidi. Vinositas autem humoris cuiusdam libido est, itaque humiditas facit vt pueri minus sitiant. Cupiditas quippe non nisi indigentia siue desiderium quoddam est.

8 Cur temulenti aquas salvas, vitiosasque magis sentimus, sobrij minus? An quòd suum quodque à suo nihil afficitur, similéque indomitum à suo simplici perfistit. Contraria verò à contrariis potius sentiuntur. Vinolétus itaque, quòd dulces intra se continet humores (nam vini naturam talem esse videmus) hinc vitiosi saporis sentiens magis est. Sobrius autem, quòd acres, salsoq; habet, sapore eundem percipere non potest. Admissio itaq; cibo excrementitij redundat illi, & fluitat, vt & ipsi à suis similibus affici nequeant, & hominè sensus huiuscemodi reddat expertem.

9 Cur grauior è vino detèti, omnia circumferri videantur, iamq; initer in itia ebrietatis res semotas cernere nequeunt? Itaq; indicium hinc vinolètiæ nonnulli deducunt. An quia conspectus frequenter à calore vini cõpèllitur, atq; commouetur. Nihil verò interest conspectus moueatur, an res conspectui obuia. Fit enim ratione vtralibet, vt id, quod modò dixi, videatur. Et cum propinquis etiam in rebus conspectu vinolèti falli euèniat, multo magis idem in remotis accidat consentaneu est: quamobré illas videre penitus nequeunt, propinquas autem aspicere quidem possunt, sed non quo sunt posita loco. Circumferri autem tantum, non etiam prope, proculque vicissim agitari videntur, quoniam procul ob circularem mouendi rationem cõspectus nequeat progredi, haud enim faciliè est, contraria simul agitari.

A Δίεργαί είσι, καί τάχιστα υπό πλευρείπιδος αλίσκονται, καί ἴσθ' τοιούτων νόσων; ἢ ὅτι τὸ πολὺ ὑγρὸν εἰσι ψυχρῆ, πολὺ ψυχρὸν γίνεται, ὥστε κρατεῖν τῆς φυσικῆς θερμότητος; πάντα ἢ τὰ ὑγρότερα, θερμότερα ὄντι τῶν φύσιν. σημεῖον δὲ, θερμότερα μὲν γὰρ τοῖς ἐκείνους, ὑγρὰ γίνονται δὲ οὐ. εἰ δ' ἴσθ' ἠπλοὺν ὄντι θερμὰ, καὶ ἀπολείπει δὴλον ὅτι θεώσθον αὐταί ἢ

B Θερμότης ἢ ὑγρότης, ὥστε λεφθέντων ψυχρῶν ὑγρῶν, εἰκότως ῥιγυλοῖ τε μᾶλλον οἱ μεθύοντες, καὶ τὰ τῶ ῥιγυρῶ οἰκεία πάροισι πάσῃ.

Ζ Διὰ τί οἱ μὲν πῦδας, θερμοὶ ὄντες, εὖ φιλοιοί είσι; Σκύθαί ἢ, καὶ οἱ αἰθραῖ οἱ αἰθραῖοι, θερμοὶ ὄντες, φίλοινοι; ἢ ὅτι οἱ μὲν, θερμοὶ ὄντες, καὶ ξηροί; ἢ γὰρ τῆ αἰθρῶς ἕξις τοιαύτη οἱ ἢ πῦδας, ὑγροὶ καὶ θερμοί. ἢ ἢ φιλοποσία ὄντι ὅπῃ θυμία ὑγρὸ πνός. ἢ οὐκ ὑγρότης, καὶ οὐκ εἰσι δὴ φυσικοὶ εἶσι τοῖς πῦδας. ἢ διὰ γὰρ τίς ὄντι ἢ ὅπῃ θυμία. ἢ διὰ τῆ μεθύοντες μᾶλλον διαμαυρόμεθα τὰ αἰλικὰ καὶ τὰ μορφήσιν ὕδατα, νήφοντες ἢ ἠπλοῦν; ἢ ὅτι τὸ οἰκείον ὑπὸ τῶ οἰκείου ὄντι ἀπαθές, καὶ τὸ ὁμοίως διακρίμενον; τὰ ἢ ἐναντία, ἴσθ' ἐναντίαν ὄντι αἰσθητικώτερον, ὁ μὲν οὐκ μεθύων, γλυκεῖς εἰ αὐτῷ χυμοὶ εἶχει,

D (τοιοῦτο γὰρ ὁ οἶνος, δοκεῖ) καὶ τῆ φάουλαν χυμῶν αἰσθητικώτερον ὄντι ὅ ἢ ἠφῶν, δερματὶ καὶ ἀλικαί. τῆς ἕσθης οὐκ πεπεμμένης, οἱ ἀπειπώματι καὶ ὅπῃ πολλαῖοισιν. οὗτοι τε οὐκ εἰσιν ἀπαθῆες ὑπὸ ἴσθ' ὁμοίων, καὶ ἴσθ' ἔχοντα ποιοῦσιν. θ Διὰ τί τοῖς μεθύουσι σφόδρα, κύκλω πάντα φαίνεται φέροσθαι; καὶ ἢ ἢ ἀπὸ μῆκος τῆς μέθης, αἰθρεῖν τὰ πῆρρω οὐ δυνάμει; διὸ καὶ σημεῖον τῆς μέθης ἔσθ' οὐ ποιοῦνται τινες. ἢ ὅτι κινεῖται ὑπὸ τῆς θερμότητος τῆς οἴνου ἢ ὄψης πυκνότητος; διαφέρει οὐκ πῶ ὄψιν οὐδὲν κινεῖν, ἢ τὸ ὀρμήμον. ταυτὸ γὰρ ποιεῖ, ὡσθὲς τὸ φάινεται τὰ εἰρημῶρα. ἐπεὶ ἢ καὶ ἀπὸ τὰ πλησίον ὄντα διακρίσθαι τῶ ὄψιν συμβαίνει ἴσθ' μεθύοντων, καὶ ἀπὸ τὰ πῆρρω μᾶλλον εἶκος ταυτὰ πάσῃ. διόσθ' εἰ μὲν αὐτῶ ὄψιν οὐκ ὄραται, τὰ δὲ ἐγγίς οὐδ' εἰ ὄψιν οὐκ ὄραται, τὰ δὲ φαίνεται φέροσθαι, καὶ ἢ ἐγγύς καὶ πῆρρω, ὅτι εἰς μὲν τὸ πῆρρω, διὰ τῆ τῶ κύκλω κίνησιν, ἀδυνατωτέρα ὄντι φέροσθαι ἢ ὄψης. ἀμα γὰρ τὰ ἀναστά ποιεῖν οὐκ ἔστιν. εἰσθ' ἢ ἢ μὲν πῆρρω ὅπῃ θυμία, σφοδρὰ.